

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z RELIGII W KLASIE IV
OPRACOWANE WEDŁUG PROGRAMU: PÓJŚĆ ZA JEZUSEM (AZ 3-01/10 z 9.06.2010r.)

Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:

1. Ilość i jakość prezentowanych wiadomości.
2. Zainteresowanie przedmiotem.
3. Stosunek do przedmiotu.
4. Pilność i systematyczność.
5. Umiejętność zastosowania poznanych wiadomości w życiu.
6. Postawa.

Kontrola i ocena w religii nie dotyczy wyłącznie sprawdzenia wiadomości, lecz także wartościowania umiejętności, postaw, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji uczenia się, a głównie kształtowania cech charakteru, woli, odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą.

Ocenie podlegają:

1. Pisemne prace kontrolne, obejmujące więcej niż trzy jednostki lekcyjne, zapowiedziane z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem, sprawdzane przez nauczyciela do dwóch tygodni. Ponadto kartkówki; zakres ich materiału powinien obejmować nie więcej niż trzy jednostki lekcyjne lub materiał podstawowy. Pisemne prace kontrolne są do wglądu uczniów, a rodziców na ich zapotrzebowanie. Nauczyciel ma prawo do niepodawania terminu prac kontrolnych, jeżeli uczniowie dezorganizują proces oceny osiągnięć przez absencję, uciezki z lekcji itp.
2. Odpowiedzi ustne dotyczące materiału z zakresu trzech ostatnich lekcji.
3. Wypowiedzi w trakcie lekcji, podczas dyskusji, powtórzenia itp.
4. Praca domowa: krótkoterminowa i długoterminowa, kontrolowana na bieżąco.
5. Ocena ze znajomości podstawowych prawd wiary zdobywana podczas odpowiedzi ustnej lub pisemnej.
6. Zeszyt: sprawdzany podczas odpowiedzi i według decyzji nauczyciela. Jeden raz w semestrze kompleksowa ocena zeszytu.
7. Przygotowanie do poszczególnych katechez.
8. Korzystanie z Pisma Świętego, podręcznika i innych materiałów katechetycznych.
9. Zaangażowanie w przygotowanie i przeprowadzenie uroczystości szkolnych o charakterze religijnym, zaangażowanie w przygotowanie gazetek szkolnych, udział w konkursach religijnych, współpraca ze wspólnotą parafialną

Klasyfikacja:

Uczeń może być niesklasyfikowany z religii, jeżeli brak podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu jego nieobecności na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji. Uczeń niesklasyfikowany z powodu usprawiedliwionej nieobecności może zdawać egzamin klasyfikacyjny.

Oceny cząstkowe, semestralne i roczne według skali:

- celujący (6),
- bardzo dobry (5),
- dobry (4),
- dostateczny (3),
- dopuszczający (2),
- niedostateczny (1).

Przy zapisywaniu ocen cząstkowych dopuszcza się stosowanie plusów i minusów.

Lp.	Temat lekcji	Cele katechetyczne – wymagania ogólne:	Treści nauczania – wymagania szczegółowe:		Umiejętności z podstawy programowej.
			Wiedza	Umiejętności	
1.	Jestem już w klasie czwartej.	Zapoznanie z wiodącym celem programu klasy czwartej, którym jest pogłębienie przyjaźni z Chrystusem.	<ul style="list-style-type: none">• Wyjaśnia sens i wartość przyjaźni z Jezusem.	<ul style="list-style-type: none">• Potrafi opowiedzieć, w jaki sposób będzie pogłębiać swoją wspólnotę z Jezusem.• Uzasadnia wartość solidnej i systematycznej pracy.• Motywuje potrzebę modlitwy.	Angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny. Rozumie, co to znaczy być odpowiedzialnym.
2.	Szukam przyjaciół.	Odkrywanie wartości przyjaźni i wspólnoty.	<ul style="list-style-type: none">• Wyjaśnia, że prawdziwa wspólnota opiera się na przykazaniu miłości Boga i bliźniego• Określa, czym jest przyjaźń.• Wyjaśnia, dlaczego przykazanie miłości jest fundamentem przyjaźni.	<ul style="list-style-type: none">• Potrafi wymienić sposoby umacniania przyjaźni.• Wskazuje przykład konkretnego czynu miłości wobec bliźniego.• Pragnie uczestniczyć w życiu wspólnoty rodzinnej, klasowej i parafialnej.	Rozwiązuje podstawowe sytuacje w duchu wiary chrześcijańskiej. Wskazuje chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu.

					<p>Podjmuje wysiłek uczestnictwa w życiu Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa.</p> <p>Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.</p>
3.	Spotykam się i rozmawiam z Jezusem, moim Przyjacielem.	Ukazanie wartości i konieczności przyjaźni z Jezusem oraz sposobów jej pielęgnowania.	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia istotę koleżeństwa i przyjaźni. Definiuje, czym jest modlitwa. Wymienia miejsca i formy modlitwy. 	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi wymienić sposoby umacniania przyjaźni z Jezusem. Nawiązuje przez modlitwę relację przyjaźni z Jezusem. Nawiązuje relacje przyjaźni w grupie rówieśniczej. 	<p>Wyraża słowami modlitwę dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby.</p> <p>Wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka.</p> <p>Reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie.</p>
4.	Z czystym sercem chcę się spotykać z Panem Jezusem.	Uświadomienie potrzeby pojednania z Bogiem i Kościołem na początku Mszy Świętej i w sakramencie pokuty.	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia, czym jest spowiedź powszechna. Podaje formułę spowiedzi powszechnej. Definiuje pojęcia: grzech śmiertelny (ciężki) i powszedni (lekki). 	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi wskazać sposoby pojednania się z Bogiem. Wyjaśnia, dlaczego konieczne jest pojednanie w sakramencie pokuty i pojednania oraz na początku Mszy Świętej. 	<p>Wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do poszczególnych sakramentów.</p> <p>Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim.</p> <p>Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentów, zwłaszcza Eucharystii oraz pokuty i pojednania.</p> <p>Wskazuje różnicę między dobrem i złem w podstawowych sytuacjach moralnych.</p> <p>Dostrzega konsekwencje dobra i zła.</p> <p>Uzasadnia wartość sakramentu pokuty i pojednania.</p> <p>Wyraża słowami modlitwę przeproszenia.</p>
5.	Słucham słowa Bożego.	Uświadomienie, że w liturgii słowa spotykamy się z Panem Bogiem, który umacnia nas swoim słowem.	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia, czym jest liturgia słowa. Podaje układ liturgii słowa. 	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia, w jaki sposób Pan Bóg przemawia do człowieka. Potrafi wskazać warunki dobrego słuchania słowa Bożego. Wskazuje na potrzebę przygotowania się do dobrego przeżycia liturgii słowa. 	<p>Integruje wydarzenia biblijne z liturgią i aktualnymi wyzwaniem życiowymi.</p> <p>Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu.</p>
6.	Wszystko oddaję Panu Jezusowi.	Wychowanie do czynnego przeżywania liturgicznego obrzędu przygotowania darów.	<ul style="list-style-type: none"> Wymienia dary przynoszone w procesji w czasie Eucharystii. Wyjaśnia symbolikę darów. 	<ul style="list-style-type: none"> Interpretuje tekst modlitwy nad darami. Wyjaśnia, na czym polega ofiarowanie się Panu Jezusowi w czasie Mszy Świętej. 	<p>Posługuje się symbolami, odczytuje je i interpretuje.</p> <p>Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim.</p> <p>Wyraża słowami modlitwę uwielbienia.</p>

7.	Pan Jezus daje mi siebie.	Pogłębienie świadomości, że w Komunii Świętej spotykamy się z Panem Jezusem, który przychodzi do serca człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, na czym polega pełny udział we Mszy Świętej. • Podaje słowa konsekracji. • Określa, czym jest obrzęd Komunii Świętej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na związek pomiędzy Ostatnią Wieczerzą a każdą Eucharystią. • Określa, czym jest żywa obecność Pana Jezusa w Komunii Świętej. • Wyjaśnia, dlaczego należy często przyjmować Komunię Świętą. 	Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Wskazuje biblijne podstawy sakramentów. Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim.
8.	Jestem świadkiem Bożej miłości.	Ukazanie znaczenia błogosławieństwa. Poznanie prawdy, że jest ono jednocześnie posłaniem, aby świadczyć o Panu Jezusie.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia znaczenie słowa „błogosławić”. • Podaje formułę błogosławieństwa mszalnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, do czego wzywa błogosławieństwo mszalne. • Wskazuje przykłady świadczenia o Jezusie. • Podaje konkretne przykłady postawy miłości bliźniego. 	Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentu Eucharystii. Wskazuje, jak zastosować wskazania prawa Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych. Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.
9.	Uczę się kochać przy Sercu Pana Jezusa.	Ukazanie i rozwijanie motywów do praktykowania codziennej modlitwy, regularnego korzystania z sakramentu pokuty i przyjmowania Jezusa w pierwsze piątki miesiąca.	<ul style="list-style-type: none"> • Określa motywy praktykowania modlitwy, korzystania z sakramentu pokuty i przyjmowania Komunii św. • Podaje warunki bycia uczniem Jezusa. • Wymienia warunki dobrej spowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi powiedzieć, jak uczestniczyć w pierwszych piątkach. • Wskazuje, jak z powagą przygotować się do sakramentu pokuty. • Wyjaśnia, że przez praktykowanie pierwszych piątków miesiąca wyraża swą miłość do Jezusa. 	Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu. Łączy modlitwę z codziennym życiem. Wskazuje, jak pracować nad rozwojem sumienia chrześcijańskiego. Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim. Uzasadnia wartość sakramentu pokuty.
10.	Żyję we wspólnocie Kościoła.	Pogłębienie procesu budowania i umacniania wspólnoty Kościoła.	<ul style="list-style-type: none"> • Definiuje pojęcie „wspólnota Kościoła”. • Wyjaśnia, co to znaczy być chrześcijaninem. • Opowiada, w jaki sposób budować i umacniać wspólnotę Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa swoje miejsce w Kościele. • Uzasadnia sens angażowania się w życie wspólnoty Kościoła. 	Opisuje działanie Ducha Świętego w Kościele i w świecie. Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentu chrztu. Angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny. Włącza się w akcje pomocy potrzebującym. Odpowiedzialnie podejmuje własne zadania w najbliższym otoczeniu.

					Włącza się w różne formy pomocy apostołstwa.
11.	W roku liturgicznym przeżywam tajemnice wiary.	Kształtowanie świadomego, systematycznego i czynnego udziału w wydarzeniach roku liturgicznego jako spotkania z Panem Jezusem.	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje najważniejsze wydarzenia roku liturgicznego. • Wyjaśnia, na czym polega wdzięczność Jezusowi za dzieło zbawienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyraża wdzięczność Jezusowi za dzieło zbawienia. • Interpretuje, dlaczego warto uczestniczyć w wydarzeniach roku liturgicznego. 	Integruje wydarzenia biblijne z liturgią i aktualnymi wyzwaniem życiowymi. Posługuje się symbolami, odczytuje je i interpretuje. Wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do roku liturgicznego. Wskazuje związek okresów liturgicznych z życiem chrześcijańskim. Wskazuje, jak może czynnie, świadomie włączyć się w liturgię roku Kościelnego.
12.	Jak Cię poznać, Boże?	Ukazywanie różnych sposobów objawiania się Boga człowiekowi. Uwrażliwienie na dobroć i miłość Boga, który pragnie wejść w dialog z człowiekiem.	<ul style="list-style-type: none"> • Definiuje, czym jest Objawienie Boże. • Podaje, gdzie możemy poznawać Boga: poprzez otaczający świat, w Kościele, w słowie Bożym, w Jezusie Chrystusie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Formułuje modlitwę dziękczynną za objawienie się Boga. • Wyjaśnia teksty; Hbr 1, 1–2, Mdr 13, 1–5. • Interpretuje słowa św. Hieronima: „Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa”. • Wyjaśnia, w jaki sposób Bóg działa w Kościele i poprzez Kościół. 	Wskazuje, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie Boże i nauczanie Kościoła. Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma świętego.
13.	List Boga do człowieka.	Ukazanie Pisma Świętego jako słowa Bożego pełnego miłości, skierowanego do człowieka. Uwrażliwienie na szacunek i postawę słuchania słowa Bożego.	<ul style="list-style-type: none"> • Definiuje „natchnienie biblijne”. • Stwierdza, że Pismo Święte zawiera słowo Boga, że składa się ze Starego i Nowego Testamentu. • Wymienia Pana Boga jako autora Pisma Świętego. • Wskazuje kościół jako miejsce słuchania słów Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego Biblia jest księgą o miłości Boga do człowieka. • Tłumaczy, dlaczego Biblię nazywamy listem Boga do człowieka. 	Wskazuje, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie Boże i nauczanie Kościoła. Opisuje działanie Ducha Świętego w Kościele i w świecie. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu.
14.	Poznaję Pismo Święte – Stary Testament.	Zapoznanie z księgami Pisma Świętego Starego Testamentu.	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia wybrane księgi ze Starego Testamentu. • Określa treść Starego Testamentu jako wydarzenia od stworzenia świata do narodzin Jezusa. • Podaje kilka wydarzeń ze Starego Testamentu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Pokazuje w Piśmie Świętym księgi Starego Testamentu. • Wyjaśnia, na czym polega jedność Pisma Świętego. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Formułuje modlitwy tekstami biblijnymi i własnymi słowami.
15.	Poznaję Pismo Święte – Nowy Testament.	Zapoznanie z księgami Pisma Świętego Nowego Testamentu (poza Ewangelią).	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje liczbę ksiąg Nowego Testamentu. • Wymienia kilka ksiąg Nowego Testamentu oraz ich autorów. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje w Piśmie Świętym księgi Nowego Testamentu. • Podaje ogólną treść Dziejów Apostolskich, Listów oraz Apokalipsy. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego.

16.	Radosna Nowina o Jezusie – Ewangelia.	Ukazanie Ewangelii jako Dobrej Nowiny o zbawieniu. Rozbudzenie pragnienia dzielenia się Ewangelią z rówieśnikami.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia pojęcia „ewangelia”, „ewangeliści”. • Wymienia imiona czterech ewangelistów i skróty Ewangelii. 	<ul style="list-style-type: none"> • Znajduje Ewangelie w Piśmie Świętym. • Wyjaśnia, dlaczego Ewangelie są radosną Nowiną o Jezusie. • Określa, dlaczego należy czytać i poznawać Ewangelię. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma świętego.
17.	Jak korzystać z Pisma Świętego?	Poznanie podstaw korzystania z Pisma Świętego. Kształtowanie postawy modlitewnego korzystania z Pisma Świętego.	<ul style="list-style-type: none"> • Podkreśla znaczenie Ducha Świętego w odczytywaniu Pisma Świętego. • Definiuje, czym są sigła. • Wskazuje Internet jako alternatywny sposób odnajdywania tekstów biblijnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Znajduje zdanie we wskazanej przez katechetę księdze Pisma Świętego na podstawie sigli. • Wyjaśnia, dlaczego warto modlitwą rozpocząć lekturę Biblii. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Formułuje modlitwy tekstami biblijnymi i własnymi słowami.
18.	Sprawnie posługuję się Pismem Świętym.	Doskonalenie sprawnego posługiwania się Pismem Świętym. Pogłębianie pragnienia korzystania z Pisma Świętego.	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje znaczenie kilku skrótów biblijnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Samodzielnie odnajduje w Piśmie Świętym tekst na podstawie sigli. • Stosuje się do reguł zabawy (uczciwość, cierpliwość) przy kartach memory. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma świętego.
19.	Bóg stwarza anioły.	Pogłębienie wiedzy o aniołach jako istotach stworzonych przez Pana Boga. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Anioła Stróża i innych aniołów.	<ul style="list-style-type: none"> • Określa, kim są aniołowie. • Wskazuje Pana Boga jako Stworzyciela aniołów. • Wymienia podstawowe zadania aniołów: opieka nad ludźmi, prowadzenie ich do nieba. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia symbolikę anioła na podstawie obrazów z podręcznika. • Określa, w jakich sytuacjach człowiek współpracuje z Aniołem Stróżem. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Wskazuje różnicę między dobrem i złem w podstawowych sytuacjach moralnych. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych.
20.	Bóg stwarza świat.	Zapoznanie z biblijną prawdą o stworzeniu świata przez Pana Boga. Kształtowanie postawy poszanowania i wdzięczności Panu Bogu za stworzony świat.	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje księgę, w której znajduje się opis stworzenia świata. • Wyjaśnia różnicę pomiędzy „twórcą” i „Stwórcą”. 	<ul style="list-style-type: none"> • Na podstawie Rdz 1, 1–25 przedstawia biblijny opis stworzenia. • Formułuje prostą modlitwę wdzięczności za otaczający świat. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Integruje wydarzenia biblijne z aktualnymi wyzwaniem życiowymi. Rozumie, co to znaczy być odpowiedzialnym. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu. Wyraża słowami modlitwą dziękczynienia.

21.	Bóg stwarza człowieka.	Przedstawienie biblijnej prawdy o stworzeniu człowieka przez Pana Boga. Pragnienie stałej pracy nad sobą oraz wdzięczność za innych ludzi.	<ul style="list-style-type: none"> • Na podstawie opisu biblijnego stwierdza, że Bóg stworzył człowieka „na swój obraz”. • Wymienia: duszę, wolną wolę, zdolność myślenia i kochania jako przejawy podobieństwa Bożego w człowieku. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje poszczególne cechy podobieństwa Bożego w człowieku. • Opowiada biblijny opis stworzenia człowieka. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Wyraża słowami modlitwę dziękczynienia.
22.	Ludzie odchodzą od Boga – zapowiedź Zbawiciela.	Zapoznanie z biblijną prawdą o grzechu pierworodnym i pierwszej zapowiedzi zbawienia. Wdzięczność wobec Pana Boga, który nigdy nie opuszcza człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia imiona pierwszych rodziców. • Wyjaśnia, co to jest Eden, kogo symbolizuje wąż. • Wyjaśnia, na czym polega grzech pierworodny. • Określa, co to jest „pierwsza Dobra Nowina”. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada biblijny opis grzechu pierwszych rodziców. • Wyjaśnia, co oznacza przedstawienie Maryi, deptającej głowę węża. • Przedstawia sytuacje życiowe, w których następuje pokonanie pokusy. 	Interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Integruje wydarzenia biblijne z aktualnymi wyzwaniami życiowymi. Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.
23.	Z Maryją oczekuję na Zbawiciela – Adwent.	Przygotowanie do owocnego przeżywania Adwentu. Inspirowanie do radosnego oczekiwania na święta Bożego Narodzenia oraz powtórnego przyjścia Pana Jezusa.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, co to jest Adwent i czym są roraty. • Podaje godzinę odprawiania rorat w swojej parafii. • Umiejscawia Adwent w roku liturgicznym. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia rolę Matki Bożej w kontekście Adwentu. • Interpretuje biblijne wezwanie do „prostowania ścieżek” dla Pana. • Podaje przykłady postanowień adwentowych. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Integruje wydarzenia biblijne z liturgią, rokiem liturgicznym i zwyczajami, aktualnymi wyzwaniami życiowymi. Posługuje się symbolami, odczytuje je i interpretuje. Wskazuje związek okresów liturgicznych z życiem chrześcijańskim. Wskazuje, jak może czynnie, świadomie włączyć się w liturgię roku kościelnego.
24.	Abraham uczy mnie wiary i zaufania Panu Bogu.	Ukazanie Boga jako godnego wiary i zaufania na przykładzie życia Abrahama. Kształtowanie postawy wiary na wzór Abrahama.	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia podstawowe wydarzenia z życia Abrahama. • Określa, czym jest wiara i zaufanie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na sens rozwoju wiary i zaufania względem Boga. • Uzasadnia potrzebę modlitwy o dar silnej wiary. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu. Wskazuje, w jaki sposób może naśladować postaci świętych. Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.

25.	Z Mojżeszem czczę Świętego Boga.	Ukazanie i odkrywanie Boga jako świętego i godnego czci na przykładzie Mojżesza. Kształtowanie postawy czci wobec Pana Boga.	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada historię Mojżesza. • Definiuje pojęcie świętości Boga 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego spotkanie z Bogiem rodzi świętość. • Wyjaśnia znaczenie świętości i potrzebę jej rozwijania. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Wskazuje, w jaki sposób może naśladować postaci świętych. Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.
26.	Dawid uczy mnie, że Bóg jest wszechmocny.	Ukazanie historii króla Dawida, który całym swoim życiem doświadczał i wychwalał Wszechmocnego Boga.	<ul style="list-style-type: none"> • Zna podstawowe wydarzenia z życia króla Dawida. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje Psalm 23 i rozumie go. • Dostrzega w życiu króla Dawida i współczesnego człowieka Boże interwencje. • Wyraża wdzięczność za obecność Boga w swoim życiu, chce być Jego rycerzem i postawą życia świadczy o Jego wszechmocy. 	Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego. Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim.
27.	Salomon uczy mnie mądrości Bożej.	Ukazanie Bożej mądrości, na przykładzie życia króla Salomona. Kształtowanie postawy mądrości na wzór króla Salomona.	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia podstawowe wydarzenia z życia Salomona. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że mądrość to Boży dar, a zarazem jeden z przymiotów Boga. • Uzasadnia potrzebę kształtowania mądrości przez otwarcie się na dary Ducha Świętego. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych. Wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka. Wskazuje, w jaki sposób może naśladować postaci świętych.
28.	Święty Jan Chrzciciel uczy mnie sprawiedliwości.	Ukazanie Boga, który kocha sprawiedliwość i zaprasza każdego z nas na drogę sprawiedliwości. Kształtowanie postawy sprawiedliwości, uczciwości i wrażliwości na drugiego człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia misję Jana Chrzciciela oraz jego rolę w dziejach zbawienia. • Definiuje pojęcie sprawiedliwości. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia potrzebę kierowania się zasadami sprawiedliwości i odrzucania tego co niesprawiedliwe. • Przedstawia przykłady sprawiedliwości w codziennym życiu. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Dostrzega konsekwencje dobra i zła. Wskazuje, jak pracować nad rozwojem sumienia chrześcijańskiego. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych.
29.	Święty Józef uczy mnie zaufania Bożej Opatrzności.	Ukazanie Boga, który w swej Opatrzności kieruje losami człowieka i świata na przykładzie św. Józefa. Kształtowanie postawy zaufania Bożej Opatrzności.	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia rolę św. Józefa w życiu Jezusa i Maryi. • Wskazuje najważniejsze wydarzenia z życia św. Józefa, z podkreśleniem Bożej interwencji. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa, czym jest Boża Opatrzność i odkrywa jej przejawy w otaczającym świecie. • Wyjaśnia sens odpowiedzialności za innych ludzi. 	Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu.

					Wskazuje, w jaki sposób może naśladować świętych.
30.	Święty Piotr uczy mnie, że wiara jest darem Boga.	Ukazanie wiary jako bezinteresownego daru Boga. Kształtowanie postawy troski o własną wiarę na wzór św. Piotra.	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia podstawowe wydarzenia z życia św. Piotra, szczególnie drogę Jego wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa, czym jest wiara. • Wyjaśnia jej znaczenie i wartość. • Wskazuje na konieczność dziękczynienia za wiarę, podtrzymywania jej i pielęgnowania w codziennym życiu. 	<p>Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Wskazuje na chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu. Wyraża słowami modlitwę dziękczynienia. Podejmuje wysiłek uczestnictwa w życiu Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa.</p>
31.	Święty Paweł uczy mnie mężnego wyznawania wiary.	Ukazanie postaci św. Pawła jako odważnego nauczyciela wiary.	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia podstawowe wydarzenia z życia św. Pawła. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czym jest odwaga wiary i świadectwo o Jezusie. • Podaje wartość przynależności do „drużyny” Jezusa. 	<p>Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Wskazuje, jak zastosować wskazania prawa Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych. Wskazuje, w jaki sposób może naśladować postaci świętych. Angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny. Rozwiązuje podstawowe sytuacje w duchu wiary chrześcijańskiej.</p>
32.	Przygotowuję się do Bożego Narodzenia.	Pogłębienie wiedzy o okresie liturgicznym Bożego Narodzenia w Kościele. Ukazanie właściwego przeżywania okresu liturgicznego Bożego Narodzenia.	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada o działaniu Boga w ludzkiej historii. • Omawia Boże Narodzenie jako tajemnicę ludzkiego narodzenia Jezusa w ubóstwie i słabości. • Definiuje pojęcie „liturgiczny okres Bożego Narodzenia”. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia sens chrześcijańskiego przeżywania okresu liturgicznego Bożego Narodzenia. • Interpretuje podstawowe zadania związane z osobistym przygotowaniem się do Bożego Narodzenia. • Uzasadnia potrzebę rozwijania w sobie wiary w prawdę, że Bóg stał się człowiekiem. 	<p>Integruje wydarzenia biblijne z liturgią, rokiem liturgicznym i zwyczajami, aktualnymi wydarzeniami życiowymi. Wskazuje na związki Biblii, wiary i Kościoła z życiem narodu. Wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do roku liturgicznego. Wskazuje związek okresów liturgicznych z życiem chrześcijańskim. Wskazuje własne miejsce w rodzinie, szkole, Kościele i innych społecznościach.</p>

33.	Błogosławiony ks. Jan Balicki zbliża mnie do sakramentów.	Pogłębienie wiedzy o sakramentach jako miejscu doświadczenia Bożej świętości. Kształtowanie postawy szacunku człowieka wobec sakramentów świętych.	<ul style="list-style-type: none"> • Na podstawie tekstu biblijnego omawia działanie Boga przez sakramenty święte. • Na przykładzie bł. ks. Jana Balickiego wyjaśnia rolę kapłana w procesie zbliżania człowieka do sakramentów świętych. • Wymienia przykłady postaw wdzięczności Bogu za przyjęte sakramenty. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje przykłady rozwijania i umacniania swojej wiary przez sakramenty święte. • Interpretuje proces odkrywania Boga w sakramentach świętych. 	<p>Wskazuje biblijne podstawy sakramentów.</p> <p>Wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do poszczególnych sakramentów.</p> <p>Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim.</p> <p>Wskazuje, jak pracować nad rozwojem sumienia chrześcijańskiego.</p> <p>Uzasadnia wartość sakramentu pokuty i pojednania.</p> <p>Wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka.</p>
34.	Wierzę w Ciebie, Boże żywy. Katecheza powtórkowa.	Zebranie, uogólnienie i pogłębienie przerobionego materiału w trzecim dziale programu dla klasy czwartej. Kształtowanie postawy ciągłego pogłębiania wiary (wychodząc od konieczności przyjaźni z Chrystusem, uświadomić, że z nią wiąże się potrzeba poznania Boga objawiającego się na różne sposoby i potrzeba odkrywania własnej wiary).	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że życie w przyjaźni z Chrystusem domaga się potrzeby poznawania Boga. • Wymienia przykłady odkrywania wiary (pogłębienia znajomości Chrystusa). 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na powiązania między przyjaźnią z Chrystusem, poznawaniem Boga i odkrywaniem własnej wiary (podaje konkretne przykłady tych powiązań). • Uzasadnia drogę wiary ucznia Chrystusa we wspólnocie Kościoła oraz potrzebę jej ożywiania. 	<p>Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim.</p>
35.	Okazuję miłość Bogu, zachowując Jego przykazania.	Ukazanie, że przez zachowywanie Bożych przykazań, odpowiadamy miłością na Jego miłość. Ukazanie, że Bóg pragnie szczęścia człowieka i chroni je poprzez przykazania.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czego dotyczą trzy pierwsze przykazania Boże. • Identyfikuje je z przykazaniem miłości Boga. • Wymienia grzechy przeciwko trzem pierwszym przykazaniom Bożym. 	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia przykłady zastosowania przykazań w codzienności. • Wyjaśnia, na czym polega postawa odpowiedzi na Bożą miłość przez zachowanie przykazań. • Określa sens rozwijania duchowej zażyłości z Bogiem. 	<p>Wskazuje różnicę między dobrem i złem w podstawowych sytuacjach moralnych.</p> <p>Wskazuje, jak zastosować wskazania prawa Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych.</p> <p>Wskazuje chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu.</p> <p>Rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości.</p> <p>Reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie.</p>

36.	Okazują miłość Bogu przez praktykowanie miłości do człowieka.	Uświadomienie prawdy, że poprzez miłość do człowieka odpowiadamy miłością na miłość Boga.	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia przykazania Boże (IV–X) i identyfikuje je z przykazaniem miłości bliźniego. • Wyjaśnia, dlaczego, wypełniając przykazania, okazuje posłuszeństwo Bogu i wypełnia Jego wolę. • Określa, w czym realizuje się podobieństwo człowieka do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia przykłady zastosowania przykazań w codzienności. • Wyjaśnia, że bez prawdziwej miłości bliźniego nie można kochać Boga. • Wyjaśnia, że bez prawdziwej miłości siebie nie można kochać bliźniego. • Wykazuje potrzebę pogłębiania znajomości Prawa Bożego. 	Wskazuje, jak zastosować wskazania prawa Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych. Wskazuje chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu. Rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości. Odpowiedzialnie podejmuje zadania we własnym otoczeniu.
37.	Wielki Post – czas zbliżenia do Boga.	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie Wielkiego Postu jako szczególnego czasu, w którym możemy zbliżyć się do Boga. • Ukazanie konkretnych sposobów zbliżania się do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje miejsce Wielkiego Postu w roku liturgicznym. • Wyjaśnia znaczenie słów: post, modlitwa, jałmużna. • Określa, czym są rekolekcje wielkopostne. • Wyjaśnia rolę sakramentu pokuty w rozwoju życia duchowego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Właściwie interpretuje praktyki pokutne, które w czasie Wielkiego Postu pomagają otwierać się na bliskość Boga. • Uzasadnia potrzebę udziału w praktykach wielkopostnych. • Wyjaśnia konieczność podjęcia konkretnych postanowień w pracy nad sobą. 	Integruje wydarzenia biblijne z liturgią, rokiem liturgicznym, aktualnymi wyzwaniem życiowymi. Wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do roku liturgicznego. Wskazuje związek okresów liturgicznych z życiem chrześcijańskim. Wskazuje, jak pracować nad rozwojem sumienia chrześcijańskiego. Uzasadnia wartość sakramentu pokuty i pojednania. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych. Włącza się w akcje pomocy potrzebującym.
38.	Bóg okazuje mi swoją miłość w sakramencie pokuty.	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia treść Łk 15, 11–24. • Wymienia warunki dobrej spowiedzi. • Wyjaśnia, że kapłani mają na ziemi władzę odpuszczania grzechów mocą Jezusa Chrystusa. • Wymienia skutki sakramentu pokuty. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje treść przypowieści w odniesieniu do swojego życia. • Uzasadnia potrzebę częstego korzystania z sakramentu pokuty. • Argumentuje potrzebę umacniania postawy ufności i zawierzenia Bogu. 	Analiza tekstu biblijnego, pogadanka, collage, pokaz zdjęć, praca w grupach.	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia potrzebę uczestniczenia w każdej niedzielnej Mszy Świętej. • Wskazuje na konieczność kształtowania miłości bliźnich na wzór miłości Jezusa. • Wyjaśnia sens wdzięczności za sakrament kapłaństwa. • Argumentuje potrzebę modlitwy za kapłanów.
39.	Dzień świadectwa największej miłości – Wielki Piątek.	Ukazanie miłości Boga do człowieka w odkupieniu dokonanym przez krzyżową śmierć Chrystusa.	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na oddanie życia za kogoś jako wyraz największej miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia sens czynionego znaku Krzyża. 	Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła.

		Kształtowanie postawy wdzięczności za odkupienie i szacunku wobec Krzyża.	<ul style="list-style-type: none"> Umiejscawia Wielki Piątek w roku liturgicznym. Interpretuje Wielki Piątek jako dzień śmierci Jezusa Chrystusa, przez którą jesteśmy odkupieni. 	<ul style="list-style-type: none"> Uzasadnia konieczność otwarcia na dar odkupienia i odpowiedzi świadectwem życia. Wyjaśnia potrzebę postawy szacunku i wdzięczności wobec Krzyża. 	Wskazuje związek okresów liturgicznych z życiem chrześcijańskim. Wskazuje, jak może czynnie, świadomie włączyć się w liturgie roku Kościoła. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu.
40.	Zmartwychwstanie Chrystusa moją mocą w życiu.	Ukazanie Zmartwychwstania Chrystusa jako źródła mocy życia chrześcijańskiego.	<ul style="list-style-type: none"> Uzasadnia, jaka siła dla życia chrześcijanina płynie ze Zmartwychwstania Chrystusa. Interpretuje treść Łk 24, 13–35 Wskazuje na obecność Zmartwychwstałego w Słowie Bożym i Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> Uzasadnia potrzebę głoszenia Dobrej Nowiny o Zmartwychwstałym Chrystusie. Określa sposoby dawania świadectwa wiary o Zmartwychwstałym. Wskazuje na potrzebę postawy otwartości na łaskę Zmartwychwstałego. Wyjaśnia sens częstego słuchania Słowa Bożego i uczestnictwa w Eucharystii. 	Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentu Eucharystii. Wskazuje związek okresów liturgicznych z życiem chrześcijańskim.
41.	Miłość za miłość – uczynki co do duszy.	Ukazanie i rozwój miłości bliźniego w związku z uczynkami miłosiernymi co do duszy.	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia, w czym przejawia się miłosierdzie Boga wobec ludzi. Wymienia uczynki miłosierne co do duszy. 	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia, na czym polega postawa miłosierdzia wobec bliźnich na wzór miłosiernego Boga. Podaje przykłady praktykowania uczynków miłości na co dzień. 	Wskazuje różnicę między dobrem i złem w podstawowych sytuacjach moralnych. Wskazuje jak zastosować wskazania prawa Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych. Reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie. Odpowiedzialnie podejmuje własne zadania w najbliższym otoczeniu. Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.
42.	Miłość za miłość – uczynki co do ciała.	Ukazanie i rozwój miłości bliźniego w związku z uczynkami miłosiernymi co do ciała.	<ul style="list-style-type: none"> Wymienia uczynki miłosierne co do ciała. Podaje konkretne czyny miłości wobec bliźniego. Określa znaczenie słowa „błogosławieni”. 	<ul style="list-style-type: none"> Wskazuje na własne sposoby pomocy innym. Identyfikuje pomoc okazaną bliźnim jako miłość okazaną Chrystusowi. Uzasadnia potrzebę włączania się czynnie 	Wskazuje, jak zastosować wskazania prawa Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych.

			<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia, co to jest „Caritas” i podaje zasady jej działania. 	w pomoc charytatywną w parafii lub szkole.	<p>Podjmuje wysiłek uczestnictwa w życiu Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa.</p> <p>Włącza się w akcje pomocy potrzebującym.</p> <p>Odpowiedzialnie podejmuje własne zadania w najbliższym otoczeniu.</p> <p>Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.</p>
43.	W domowym Kościele (rodzinie) uczyć się miłości do Jezusa.	<p>Ukazanie rodziny jako domowego Kościoła, w którym dziecko uczy się miłości do Jezusa.</p> <p>Ukazanie rodziny jako wzoru wspólnoty, w której dziecko może rozwijać swoją wiarę w Boga.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Określa, które z sakramentów świętych czynią z jego rodziny domowy Kościół. Wyjaśnia, dlaczego rodzina jest miejscem wychowania i rozwoju relacji społecznych. 	<ul style="list-style-type: none"> Uzasadnia potrzebę naśladowania rodziców w rozwoju życia duchowego. Określa wartość praktyk religijnych w domowym Kościele. Pokazuje, w jaki sposób okazywać wdzięczność wobec rodziców za przekazywaną wiarę. 	<p>Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim.</p> <p>Rozumie, co znaczy być odpowiedzialnym.</p> <p>Rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości.</p> <p>Rozwija poczucie przynależności do różnych wspólnot: Kościoła, rodziny.</p> <p>Podjmuje wysiłek uczestnictwa w życiu Kościoła, rodziny, społeczeństwa.</p>
44.	Błogosławiony Jan Paweł II uczy mnie miłości Ojczyzny.	<p>Ukazanie bł. Jana Pawła II jako kochającego syna Ojczyzny i wzoru patriotyzmu.</p> <p>Przekazanie wiedzy na temat źródeł jego miłości do Ojczyzny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia, że Pan Jezus należał do narodu żydowskiego, kochał swoją doczesną Ojczyznę, zachowywał tradycje i zwyczaje ojczyste. Podaje wybrane wypowiedzi i wydarzenia z życia bł. Jana Pawła II, które wskazują na jego miłość do Ojczyzny. Definiuje pojęcia „patriotyzm” i „patriota”. 	<ul style="list-style-type: none"> Uzasadnia, dlaczego mamy kochać Ojczyznę. Wskazuje motywy modlitwy za Ojczyznę. Określa, jakie podjąć działania, aby rozwijać miłość do Ojczyzny. Wyjaśnia, że poprzez naśladowanie bł. Jana Pawła II, czyli modlitwę i uczciwą pracę, solidne podejście do nauki, pracę nad własnym charakterem, chce się przygotować do służby Ojczyźnie. 	<p>Wskazuje na związek Biblii, wiary i Kościoła z życiem narodu.</p> <p>Wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka.</p> <p>Rozwija poczucie przynależności do różnych wspólnot: Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej.</p> <p>Angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny.</p> <p>Reaguje na niewłaściwe zachowanie w określonej grupie.</p> <p>Wskazuje własne miejsce w rodzinie, szkole, Kościele i innych społecznościach.</p>
45.	Pan Bóg opiekuje się światem i ludźmi.	Ukazanie uczniom, że Bóg czuwa nad światem i ludźmi. Kształtowanie umiejętności zawierzenia Panu Bogu swojego życia.	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia pojęcie „Opatrzność Boża”. Opowiada perykopę o ucieczce św. Rodziny do Egiptu. 	<ul style="list-style-type: none"> Wskazuje modlitwy, w których prosimy Boga o opiekę. Ukazuje wartość modlitwy: przed wyjściem z domu, powierzenia się 	<p>Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych.</p> <p>Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu.</p>

				opiece Anioła Stróża, Matki Bożej, św. Józefa.	Formułuje modlitwy tekstami biblijnymi i własnymi słowami.
46.	Pan Bóg daje nam swojego Syna.	Ukazanie Pana Jezusa jako daru niosącego radość i zbawienie świata. Kształtowanie postawy otwartości na Chrystusa.	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada perykopę o rozmowie Nikodema z Jezusem. • Interpretuje treść piosenki „Bóg tak umiłował świat”. • Wymienia postanowienia św. Dominika Savio. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia sens częstego przystępowania do Komunii św. • Wyjaśnia, dlaczego należy przyjmować z wdzięcznością dar Komunii św. 	Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary. Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentów, zwłaszcza Eucharystii oraz pokuty i pojednania. Wskazuje, jak pracować nad rozwojem sumienia chrześcijańskiego. Wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka.
47.	Pan Bóg opiekuje się Kościołem.	Ukazanie, że Kościół cieszy się stałą opieką Pana Boga. Uwrażliwienie na potrzebę solidarności z ludźmi prześladowanymi za wiarę.	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada historię związaną z zamachem na bł. Jana Pawła II. • Opowiada fragment Dziejów Apostolskich o wyprowadzeniu Piotra z więzienia. • Wyjaśnia treść pieśni: „Weź w swą opiekę...” • Podaje przykład prześladowania Kościoła we współczesnym świecie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Odczytuje ingerencję Pana Boga w życie ludzi i Kościoła. • Ukazuje konieczność solidarności z prześladowanymi za wiarę i modlitwy za nich. • Wyjaśnia potrzebę zawierzenia Panu Bogu w trudnych sytuacjach życia. 	Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu. Wyraża słowami modlitwę dziękczynienia, uwielbienia, przepraszania i prośby. Rozwija poczucie przynależności do Kościoła. Włącza się w różne formy apostołstwa oraz pomocy misjom <i>ad gentes</i> .
48.	Jestem wdzięczny Panu Bogu.	Ukazanie wdzięczności jako postawy budującej pozytywne relacje z Bogiem i ludźmi. Zachęcanie do okazywania wdzięczności Panu Bogu i ludziom.	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia perykopę o miłosiernym Samarytaninie. • Definiuje słowo „eucharystia”. • Wyjaśnia treść pieśni „Dziękujemy Ci, Ojczy nasz...” oraz piosenki „Tyle dobrego zawdzięczam Tobie, Panie”. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje i stosuje różne formy wdzięczności. • Określa osoby, którym należy okazywać wdzięczność. • Wskazuje na Mszę Świętą i osobistą modlitwę jako okazje do szczególnej wdzięczności Panu Bogu i ludziom. 	Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentów, zwłaszcza Eucharystii. Wskazuje chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu. Wyraża słowami modlitwę dziękczynienia. Podaje przykłady ludzi modlitwy.
49.	Pan Jezus jest moim Dobrym Pasterzem.	Ukazanie Jezusa Chrystusa jako przewodnika w życiu człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje perykopę o Panu Jezusie Dobrym Pasterzu. • Wyjaśnia treść piosenki „Pan jest Pasterzem moim”. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, dlaczego Pana Jezusa nazywamy Dobrym Pasterzem oraz dlaczego warto wybrać Go na swojego Przewodnika. • Wskazuje na potrzebę modlitwy i słuchania nauki Pana Jezusa. 	Referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu.

					Wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka.
50.	Jezus uczy mnie zaufania.	Ukazanie Jezusa Chrystusa jako Osoby godnej zaufania. Kształtowanie postawy zaufania wobec Pana Boga.	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje opis powołania pierwszych apostołów. • Podaje imiona pierwszych apostołów. • Wyjaśnia pochodzenie obrazu Pana Jezusa Miłosiernego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, dlaczego możemy zaufać Panu Jezusowi. • Wyjaśnia powiązanie pojęcia zaufania ze szczerością. • Ukazuje potrzebę powierzania swojego życia Panu Jezusowi na modlitwie. • Wskazuje na spowiedź jako wyraz zaufania Chrystusowi. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu.
51.	Jezus uczy mnie posłuszeństwa.	Ukazanie, że miłość i posłuszeństwo przenikały całe życie Jezusa. Kształtowanie postawy wzorowania się na przykładzie Pana Jezusa i Maryi.	<ul style="list-style-type: none"> • Definiuje, czym jest posłuszeństwo. • Wyjaśnia, w jaki sposób miłość jest warunkiem posłuszeństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na momenty z życia Jezusa, w których okazywał On posłuszeństwo Ojcu. • Wyjaśnia wartość posłuszeństwa na podstawie życia Maryi, Matki Jezusa. • Wyjaśnia sens okazywania posłuszeństwa Bogu i ludziom w życiu codziennym. 	Dostrzega konsekwencje dobra i zła. Wskazuje, jak zastosować prawo Boże w konkretnych sytuacjach życiowych. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu. Angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny. Wskazuje własne miejsce w rodzinie, szkole, Kościele i innych społecznościach. Odpowiedzialnie podejmuje zadania w najbliższym otoczeniu.
52.	Jezus jest moim pokarmem na życie wieczne,	Ukazanie Jezusa obecnego w słowie Bożym i Eucharystii jako niezbędnego pokarmu dla duszy w drodze do nieba.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego słowo Boże i Eucharystia są źródłem siły w chrześcijańskim przeżywaniu swojego życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia potrzebę słuchania słowa Bożego oraz częstego przyjmowania Eucharystii. • Wyjaśnia wartość kształtowania swojego życia przez słowo Boże. 	Wskazuje biblijne podstawy sakramentów. Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim. Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentów, zwłaszcza Eucharystii. Wskazuje, jak może czynnie, świadomie włączyć się w liturgię roku kościelnego.
53.	Jezus jest ze mną, gdy mam trudności i problemy.	Ukazanie prawdy o pomocy Pana Jezusa w trudnych sytuacjach życia człowieka. Kształtowanie postawy zaufania Panu Bogu.	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje scenę uzdrowienia nad sadzawką Betesda. (J 5, 1–18) 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia prawdę, że w życiu człowieka są problemy i trudności, w których pomocą i jedynym dobrym ratunkiem jest Jezus. 	Odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego. Wskazuje, jak zastosować prawo Boże w konkretnych sytuacjach życiowych. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu. Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.

54.	Z radością przyjmuję zaproszenie Jezusa na niedzielną Mszę Świętą.	Ukazanie prawdy, że udział w niedzielnej Eucharystii jest radosną odpowiedzią na zaproszenie Jezusa skierowane do chrześcijanina.	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje perykopę o uczcie (Łk 14, 16–23). • Podaje treść trzeciego przykazania Bożego oraz pierwszego przykazania kościelnego 	<ul style="list-style-type: none"> • W oparciu o naukę bł. Jana Pawła II wyjaśnia, czym jest brak uczestnictwa we Mszy św. • Podaje sposoby realizacji przesłania ewangelicznego (Łk 14, 16–23) oraz trzeciego przykazania Bożego i pierwszego przykazania kościelnego w codzienności. 	Wyjaśnia znaczenie sakramentów. Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentów, zwłaszcza Eucharystii. Wskazuje chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu. Wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka.
55.	Modlitwa i sakramenty święte w drodze do Boga Ojca.	Ukazanie znaczenia modlitwy i sakramentów świętych jako praktyk w drodze zbawienia.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czym są modlitwa i sakramenty święte. • Określa ważność modlitwy i sakramentów świętych jako praktyk wyrażających wiarę i ufność w obecność Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia sens modlitwy dla życia codziennego. • Uzasadnia, że w sakramentach świętych spotyka się z miłującym Jezusem. • Wskazuje na konieczność częstego przyjmowania sakramentów świętych i modlitwy, podkreśla znaczenie sakramentu pokuty i Eucharystii. 	Wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim. Wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentów, zwłaszcza z Eucharystii. Wskazuje chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu. Wyraża słowami modlitwę dziękczynienia i przeproszenia. Podaje przykłady ludzi modlitwy. Wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka.
56.	Z Jezusem moje życie jest piękniejsze.	Ukazanie prawdy, że tylko z Jezusem pięknie przeżywa się życie.	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia prawdę, że Jezus jest Drogą i Prawdą, i Życiem oraz najlepszym Przyjacielem, który pragnie być z nami na ścieżkach życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa obowiązki ucznia Jezusowego. • Uzasadnia potrzebę kroczenia przez życie z Jezusem. • Wyjaśnia, na czym polega obecność Pana Jezusa w drugim człowieku. • Wyjaśnia związek piękna przyrody ze Stwórcą. 	Wskazuje chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu. Przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych. Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu. Wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie opanował wiadomości i umiejętności określonych na ocenę dopuszczającą w wymaganiach edukacyjnych, nie posiada zeszytu .

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który spełnia co najmniej dwa spośród poniższych warunków:

- Posiada rozszerzoną wiedzę i umiejętności przewidziane programem nauczania w klasie drugiej.
- Bierze udział i osiąga sukcesy w konkursach szkolnych i międzyszkolnych,
- Bierze udział w działaniach pozalekcyjnych związanych z przedmiotem, także w akcjach charytatywnych,

- Twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katol., uczestniczy w pielgrzymkach